

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **P.F.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Černého 517/13, 182 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.7.2017, č.j. MSK 94626/2017, sp. zn. DSH/2542/2017/Sru, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 20.7.2017, č.j. MSK 94626/2017, sp. zn. DSH/2542/2017/Sru žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu změnil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č.j. SMO/462831/16/DSČ/JeřK ze dne 2.12.2016 tak, že text „pokuta v částce 6 000 Kč“ změnil na text „pokuta v částce 5 500 Kč“ a text „zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců“

změnil na „*zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 7 měsíců*“ a dále žalovaný vypustil text „*v souladu s ust. § 125e odst. 7 zákona o silničním provozu*“. Ve zbytku pak žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným tím, že dne 16.7.2016 v 8:34 hodin řídil osobní motorové vozidlo Ford, RZ X po ul. Místecké v Ostravě-Vítkovicích, ve směru jízdy od ul. 28. října k ul. Moravské, přičemž s vozidlem na úrovni „Vysokých pecí“ jel rychlostí vyšší, než je v daném úseku pozemní komunikace dopravní značkou B20a dovolená nejvyšší rychlost jízdy, tj. do 80 km/h (působnost dopravní značky je v celém úseku ul. Místecké od ul. 28. října až na hranici obce Ostrava), neboť silničním radarovým rychloměrem Ramer 10 C mu byla změřena okamžitá rychlost 124 km/h. Po odečtení možné odchylky přístroje – 3% (při rychlosti nad 100 km/h) byla jeho rychlost jízdy nejméně 120 km/h. Tímto jednáním žalobce z nedbalosti porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 6 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla na pozemních komunikacích, čímž spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích překročením nejvyšší dovolené rychlosti o 40 km/h a více ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, za což mu v této souvislosti byla ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta v částce 6 000 Kč a ve smyslu ust. § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s Návodem k obsluze. Žalobce uvedl, že nebylo při měření rychlosti postupováno v souladu s Návodem k obsluze rychloměru, když nebyl dodržen předepsaný úhel 22°, který má dle Návodu k obsluze svírat osa radarového svazku a měřeného vozidla. Úhel nebyl dodržen proto, že měřicí vozidlo nebylo ustaveno rovnoběžně s vozovkou. Žalobce tvrdil, že při průjezdu kolem policejního vozidla v civilním provedení si všiml, že toto je natočené šikmo k silnici. Všiml si toho proto, že se lekl, že vozidlo chce vjet do pruhu, kterým projížděl žalobce, a představuje proto potenciální hrozbu. Žalobce namítal, že žalovaný neprovedl navrhovaný důkaz Návodem k obsluze, který je podle žalobce tzv. opomenutým důkazem. Žalobce již prvostupňový správní orgán upozornil, že k rovnoběžnosti ustavení vozidla je Návodem k obsluze předepsaný proces, dle kterého musí být vyňata radarová hlava a do jejího držáku vložen zaměřovací přípravek (žalobce navrhl provést Návod k obsluze též k prokázání tohoto tvrzení); svědek - policista K. přitom vypověděl, že s radarovou hlavou nijak nemanipuloval. Jen stěží mohl tedy vyvrátit tvrzení žalobce, dle kterého bylo vozidlo ustaveno šikmo. Dále žalobce namítal, že mu bylo upřeno právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Správní orgán I. stupně vyvracel řadu argumentů žalobce, směřujících do správnosti provedeního měření, odkazem na „*Uživatelskou příručku*“, přesto s „*Uživatelskou příručkou*“ žalobce neseznámil, což namítal i v odvolání. „*Dle názoru žalobce je tvrzení, dle kterého vozidlo bylo ustaveno tak, aby byl dodržen předepsaný úhel měření, když bylo ustaveno šikmo, přičemž k ověření rovnoběžnosti ustavení je nutné dle Návodu k obsluze vyjmout radarovou hlavu a užít zaměřovací přípravek a výtyčku, tvrzení zcela konkrétní a nikoliv hypotetické.*“ Žalobce nebyl seznámen s podkladem, ze kterého správní orgán vycházel při rozhodování a přímo na něm stavěl svou argumentaci k samé podstatě výtek žalobce. Další žalobní námitkou žalobce byla tzv. nežádoucí reflexe. V průběhu správního

řízení navrhl žalobce provést důkaz Návodem k obsluze, ze kterého se podává, že reflexe je nežádoucí jev, zkreslující naměřenou rychlost, který rychloměr sám nerozezná, jakož, že i k tomuto jevu dochází tehdy, jsou-li v dosahu měření svodidla. Své tvrzení, že v dosahu rychloměru se nacházela svodidla, navrhl žalobce prokázat ohledáním místa a přeměřením vzdálenosti mezi vozidlem a svodidly. Žalobce zdůrazňuje, že v posuzované věci měl rozdíl pouhého jednoho kilometru za hodinu zásadní vliv na skutkovou i právní kvalifikaci přestupku, tedy též na uložené sankce. Závěrem své žaloby žalobce uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhal se anonymizace rozhodnutí v této právní věci.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 14.11.2017 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí.

4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 20.7.2017, č.j. MSK 94626/2017, sp. zn. DSH/2542/2017/Sru, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/276619/16/DSČ a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku sepsaného dne 16.7.2016, že dne 16.7.2016 v 8:34 hodin bylo na ulici Místecká (zastávka Vysoké pece) v Ostravě změřeno vozidlo Ford Mondeo, RZ X, které řídil žalobce. Žalobce v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h jel vozidlem rychlostí 124 km/h, po odečtu tolerance byla jeho rychlost minimálně 120 km/h. V oznámení přestupku je také uvedeno, že jej žalobce odmítl podepsat;
- z úředního záznamu ze dne 16.7.2016, č.j. KRPT-169437/PŘ-2016-07070 vyhotoveného Policií ČR, Městské ředitelství policie Ostrava, Dopravní inspektorát Ostrava, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno, a že byl žalobce vyzván k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu motorových vozidel. Úřední záznam je podepsán pprap. V. K. K tomuto úřednímu záznamu je připojen snímek, který byl pořízen z měření rychlosti silničním laserovým rychloměrem Ramer 10 C, přičemž je na snímku údaj 124 km/h a záběr předmětného vozidla se zřetelnou RZ X;
- z ověřovacího listu č. 252/15 silničního radarového rychloměru Ramer 10 C, že bylo ověření provedeno dne 5.12.2015 a jeho platnost byla stanovena do 4.12.2016;
- z osvědčení č. 2827/15/06 vystaveného dne 1.4.2016, že toto osvědčení bylo vydáno V. K. k jeho oprávnění k ovládání měřiče rychlosti Ramer R10, AD9, Ramer 7CCD a PolCam, s archivací;

- dne 17.8.2016 oznámil Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností žalobci zahájení řízení o přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 15.9.2016 v 10:00 hod;
- z úředního záznamu – nahlížení do spisu ze dne 29.8.2016, že do spisu nahlížel V. Z., který doložil plnou moc ze dne 23.8.2016, kterou žalobce zmocnil J. P. k zastupování ho ve správním řízení ve věci dopravního přestupku sp. zn. S-SMO/276619/16/DSC a dále doložil substituční plnou moc ze dne 12.10.1992, kterou J. P. zmocnil V. Z.;
- z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 15.9.2016, že se k tomuto jednání nedostavil ani žalobce ani jeho zmocněnec J. P., nicméně zmocněnec učinil podání nazvané „*Vyjádření se obviněného k podkladům řízení*“, ve kterém především namítal, že měření rychlosti radarovým rychloměrem Ramer 10 C nebylo provedeno v souladu s Návodem k obsluze;
- z předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 12.10.2016, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 4.11.2016 v 9:00 hod. Toto předvolání bylo dne 16.10.2016 doručeno zmocněnci žalobce. Na toto ústní jednání byl předvolán i svědek pprap. V. K.;
- z protokolu o ústním jednání o přestupku před správním orgánem I. stupně ze dne 4.11.2016, že u jednání byla přítomna Š. Š., která předložila substituční plnou moc ze dne 3.11.2016, kterou ji udělil J. P. Při tomto jednání byl vyslechnut jako svědek pprap. V. K. V. K. mj. uvedl, že na místě měření se ustaví vozidlo tak, aby bylo rovnoběžně s vozovkou a dále před započítím měření pořídí zkušební foto, zda je radar správně ustaven. Na otázku, zda je nutno rychloměr nějak nastavovat či manipulovat s radarovou anténou, odpověděl, že se nemanipuluje. K reflexním jevům se vyjádřil tak, že aby se jim předešlo, nastavuje se vzdálenost měření na kratší vzdálenost, tj. 20-30 m. V místě byla ocelová svodidla, reflexe byla ošetřena vzdáleností měření na 30 m;
- dne 2.12.2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání podané zmocněncem J. P.– nedatované a doručené správnímu orgánu I. stupně dne 19.12.2016, usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 29.12.2016, jímž byla zmocněnci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k odstranění vad podání a doplnění odvolání. Zmocněnec žalobce toto blanketní odvolání doplnil, toto doplněné odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 30.1.2017. Poté byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že nebylo při měření rychlosti postupováno v souladu s Návodem k obsluze rychloměru, když nebyl dodržen předepsaný úhel 22°, který má dle Návodu k obsluze svírat osa radarového svazku a měřeného vozidla. Úhel nebyl dodržen proto, že měřicí vozidlo nebylo ustaveno rovnoběžně s vozovkou. Žalobce uvedl, že žalovaný neprovedl navrhovaný důkaz Návodem k obsluze, který je podle žalobce tzv. opomenutým důkazem. Dále žalobce namítal tzv. nežádoucí reflexe. V průběhu správního řízení navrhl žalobce provést důkaz Návodem k obsluze, ze kterého se podává, že reflexe je nežádoucí jev, zkreslující naměřenou rychlost, který rychloměr sám nerozezná, jakož i, že k tomuto jevu dochází tehdy, jsou-li v dosahu měření svodidla. S uvedenými námitkami se krajský soud nemůže ztotožnit, neboť oznámení přestupku ze dne 16.7.2016, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla s údaji o provedeném měření, ověřovací list č. 252/15 silničního radarového rychloměru a osvědčení č. 2827/15/06 opravňující zasahujícího policistu V.K. k ovládání měřiče rychlosti je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku žalobcem. Krajský soud se ztotožňuje se závěry správního orgánu I. stupně a žalovaného, tedy že v dané věci byl řádně zjištěn skutkový stav tak, aby mohl být žalobce bez důvodných pochybností uznán vinným ze spáchání předmětného přestupku. Podklady založené ve správním spise vylučují pochybnosti o správnosti zjištěného skutkového stavu. Krajský soud k žalobním námitkám žalobce týkajících se měření rychlosti a nežádoucí reflexe odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 16.1.2013, č.j. 3 As 82/2012-27 vyslovil závěr opřený o vyjádření společnosti ATS-TELCOM PRAHA, a.s., že pokud by došlo k chybě při měření rychlosti, nemělo by to za následek nepřesný výsledek měření, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo a na displeji přístroje by se objevila zpráva o chybě v měření. Podobný závěr je uveden i v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 83/2013-60 ze dne 4.12.2013, v němž je kladně hodnoceno odůvodnění rozhodnutí žalovaného správního orgánu v tom, že *„funkce přístroje je naprosto automatická, přičemž při jakémkoliv chybném měření nebo při ztrátě napětí dojde automaticky k vypnutí přístroje.“* Z uvedených soudních rozhodnutí plyne závěr, že pokud by vůbec mohly být vytýkané vady řízení takové, že vedly k nesprávnému měření, pak by k samotnému měření nemohlo dojít; naopak bylo-li měření realizováno, jeho metoda provedení musela být v souladu s manuálem k obsluze, správnost měření lze tedy považovat za jednoznačně prokázanou. Jestliže žalobce v žalobě správním orgánům vytýkal, že v rámci správního řízení neprovedly důkaz Návodem k obsluze a ohledáním místa spáchání přestupku, byly za výše uvedené situace dle názoru krajského soudu tyto důkazy zcela nadbytečnými a nikoliv (jak je žalobce v žalobě nazývá) „opomenutými“. Závěry správních orgánů mají v daném případě oporu ve správním spise a nebylo proto potřebné dokazování doplňovat;
- žalobce namítal, že mu bylo upřeno právo seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Správní orgán I. stupně vyvracel řadu argumentů žalobce, směřujících do správnosti provedeného měření, odkazem na „Uživatelskou příručku“. Žalobce nebyl seznámen s podkladem, ze kterého správní orgán vycházel při rozhodování a přímo na něm

stavěl svou argumentaci k samé podstatě výtek žalobce. Krajský soud se žalobcem souhlasí v tom, že nebyl seznámen s uživatelskou příručkou, na kterou správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí odkazoval. Dle názoru krajského soudu se sice jedná o procesní pochybení správního orgánu, které ovšem nemohlo mít vliv na zákonnost daného rozhodnutí. Nelze totiž souhlasit s žalobcem v tom, že správní orgán přímo stavěl svoji argumentaci k samé podstatě výtek žalobce na uživatelské příručce. Jestliže správní orgán I. stupně argumentoval uživatelskou příručkou, tak pouze podpůrně pro dokreslení svých tvrzení a závěrů. Je zcela nepochybné, že pokud byla rychlost osobního automobilu silničním radarovým rychloměrem zaznamenána, metoda měření byla správná, a tudíž je nutné správnost měření považovat za jednoznačně prokázanou, přičemž odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně plně ob stojí i bez odkazů na uživatelskou příručku;

- další žalobní námitkou žalobce bylo, že v posuzované věci měl rozdíl pouhého jednoho kilometru za hodinu zásadní vliv na skutkovou i právní kvalifikaci přestupku, tedy též na uložené sankce. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že z provedeného dokazování žádné okolnosti o nesprávnosti provedeného měření zjištěny nebyly. Potenciální nepřesnost měření je navíc při rychlostech nad 100 km/h zohledněna v odchylce $\pm 3 \%$, kvůli níž správní orgán bez dalšího odečítá od naměřené rychlosti příslušnou hodnotu. To rychlost ve prospěch řidiče redukuje a umožňuje to reflektovat eventuální drobné technické nedostatky měření. Je tedy zřejmé, že po odečtení odchylky přístroje -3% byla rychlost jízdy žalobce nejméně 120 km/h, z čehož správní orgány vycházely a správně přestupek po skutkové i právní stránce kvalifikovaly;
- žalobce uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhal se anonymizace rozhodnutí v této právní věci. K tomuto žalobnímu bodu krajskému soudu nezbyvá než uvést, že způsob zveřejňování soudních rozhodnutí není problémem žalobou přezkoumávaného rozhodnutí v této právní věci, a proto se jím krajský soud ani nezabýval.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. ledna 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce